

A JÓLÉT TÖRVÉNYSZERŰSÉGEI

Bor Ferenc
Ságvár, 2012. 10. 01.

A hívó szavadra összegyülekeztünk Atyám a mai napon, az Úr Jézus Krisztus Szent nevében. És hálát adunk Uram, hogy a Te Igéd alapján tudjuk, hogy az Úr Jézus is itt van közöttünk. Mert azt mondd az Igédben, hogy ha ketten vagy hárman összejövünk a Te nevedben, akkor Te megjelenysz közöttünk. Te munkálkodsz közöttünk. Minden dicsőséget Uram neked adunk, köszönjük a drága Szent Igédet, ami felkent, amely erővel és hatalommal teljes. S amikor mi hittel megvalljuk az Igét, akkor Te ezt megcselekszed. Köszönjük Uram a világosságot, amit Te elhoztál a számunkra, és hálát adunk, hogy növekszünk szintről-szintre, hitről-hitre. Mert az Ige hallása, a tanítás hallása az egyedüli hittermelő forrásunk, mert Te ezt így rendelted. Köszönjük Uram a békességedet, a szeretetedet. Kívánom, hogy ismerjétek meg az Atya szeretetének a mélységét, és ebből vegyetek mélységes kijelentést. A Jézus Krisztus Szent nevében. Mert Isten szeret, Isten jó, és jó terve van mindannyiunk számára. Köszönjük Uram a mai tanítást, amit Te elkészítettél. Hálát adunk Uram, a nyitott szívekért, a halló fülekért, a látó szemekért. Szellemi éhséget és szomjúságot árasztunk ki a hallgatóság felett, a település lakói felett, a környéken lakók felett a Jézus Krisztus Szent nevében. Minden dicsőséget Uram Neked adunk. Hálát adunk neked Uram, hogy Tőled származik az előmenetel, és a keresztények útja, amely egyre előrébb halad, és egyre feljebb. Hálát adunk Uram a Te kegyelmedért, ami növekszik fölöttünk. És Neked adunk Uram minden dicsőséget, mennyen és földön. Az Úr Jézus Krisztus Szent Nevében. Ámen!

Köszöntsd a szomszédodat, és mond a szomszédodnak, hogy a *te utad előre és fölfelé* halad. Hallelúja! Örülünk, hogy itt vagytok. Egymásnak örülünk. Mai tanítás címe: A jólét törvényszerűségei.

Időnként fogok mondani olyat, hogy *szellemi törvények*, de ezt nem szabad összekeverni a *fizikai törvényekkel*. Kétféle törvény van. A fizikai törvények, mint például a *tízparancsolat*, az az emberek *cselekedetét szabályozta*, hogy mit szabad és mit nem. Úgy, mint a KRESZ könyv.

A *szellemi törvényeket* Isten *alapelveként* adta nekünk, a mi *javunkra*, hogy azt mi *működtessük*. Tehát nem szabad összekeverni az emberek cselekedeteit szabályozó törvényeket – legyen az bibliai törvény, ismeret, tízparancsolat –, a szellemi törvényekkel, törvényszerűségekkkel. Lássatok tisztán, csak azért kezdtem így.

Kicsit ismételjünk, mert lényeges elemek voltak a múlt héten. Meg tudtátok emésztetni a múlt heti tanítást? Szükséges ezeken végigmenni. Én látom a végét, hogy mindenki örömben lesz. Én már látom a tanítássorozat végét, hogy ez hova fog kifejlődni, de végig kell menni az alapelveken, a törvényszerűségeken, a *befektetésen*, amit már hallottatok, ami nem új a számotokra, azt hiszem.

De ezeken is át kell menni, azért, hogy eljussunk oda, hogy hogyan lehet *kivenni* a mennyei betétből, és milyen módon. Ez egy izgalmas kérdés, mert én erről nem nagyon hallottam. Ti hallottatok már a kivételről? Mert a legtöbb esetben azt hallottam én is, hogy betenni, befektetni, befektetni, mert az majd visszajön. De hogyan jön vissza? Hogyan vehetek ki abból a betétből?

Mert ha a Takarékhhoz odamegyek és beteszem a kártyámat, vagy bemegyek a pulthoz, és kérek egy összeget, akkor megkapom. Legyetek csak kíváncsiak a végére. Jól fog alakulni a vége szerintem. Bízom benne, hogy mindenki jól veszi az akadályokat.

Picit ismételjünk a múlt heti anyagból. Isten *akarata*, mindenki számára a *gyarapodás* is, úgy, ahogy a *gyógyulás* is. De *nem lehetsz gazdagabb* annál, mint *amilyen a lelkednek a gazdagsága!* Ez egy fontos kulcs. A *lelked gazdagsága* pedig attól függ, hogy milyen mértékben *újítottad meg a gondolkodásodat* Isten Igéje alapján.

Ahhoz, hogy a lelkünk gazdag legyen, meg kell *újítani az elménket*, a gondolkodás-módunkat az *ígéreték alapján*. Nem a láthatók alapján, az ígéreték alapján. A szellemi, a lelki,

és a fizikai *jólét* az *Igéből* származik, és ezt a három területet az Ige *kapcsolja egybe*. Nem tudjuk az Igét kihagyni. Láthatjuk az Igének a *fontosságát*. Valamikor januárban volt tanítás az Ige fontossága, értéke témában. Öt tanítás volt az Igéről.

Olvastam egy bizonyoságot. Egy börtönszolgálatról szólt, egy börtön misszióról szólt. A börtönben van büfé. De a rabok, a fogvatartottak nemcsak úgy odamehetnek és vásárolnak, hanem csak akkor, amikor rájuk kerül a sor. Ezt úgy hívják, hogy *spájzolás*.

Ezt ők nagyon várják, mert talán havonta egyszer van ilyen, s akkor juthatnak extra dolgokhoz, csoki, cola, s egyéb ilyen nassi dolgokhoz. Aztán amikor rájuk van a sor, akkor robognak le, hogy ne a sor végére kerüljenek, mert a sor végének már kevesebb dolog jut, kisebb a választék.

Lényeg az, hogy van az alkalom a börtönben. Bejön a tiszt, és mondja, hogy X és Y menjen spájzolni. Tehát, most esett rájuk az idő. S azt mondja az egyik: elnézést kérek, én maradok. Ránéz a másik, az is azt mondja, hogy elnézést kérek, én is maradok, *mi itt spájzolunk*.

Értékesebbnek tartották az Igét, mert megértésük volt a szívükben, hogy milyen *fontos* az Ige, és milyen értéke van az Igének. Emlékszem, amikor a veszprémi börtönben szolgáltunk, akkor is volt olyan, hogy *séta*.

Mi nem tudjuk elképzelni, hogy mennyire értékes számukra a séta, mert a zárkában lehet, hogy háromlépcsnyi hely sincs. Ha már hárman leszállnak az ágyról, akkor már meg sem tudnak mozdulni. Tehát a séta is fontos a számukra. De volt olyan, aki azt mondta, hogy most *nem sétára* megyek, hanem *jövök az alkalomra*. Az Ige értékéről csak ennyit.

Nem lehetünk lusták, hogy elhanyagoljuk bármelyik területet is. Tehát a szellemi, a lelki, és a fizikai területről van szó. Isten akarata az, hogy mindhárom területen *teljesek* legyünk. És ebben nekünk van *feladatunk*, hogy mindhárom területen teljesek legyünk.

1Thessalonika 5,23: Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket mindenestől, és a ti egész valótok: szellemetek, lelketek és testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére. Ámen!

Amíg itt vagyunk a földön, nekünk a *hármasságra* oda kell figyelni, nekünk a hármasságra *gondot* kell viselni. Nemcsak a szellemünkre! A szellemünket az Igével tápláljuk, az elménket is az Igével tápláljuk, a testünket pedig a fizikai enivalóval.

A *testünket* sem szabad elhanyagolni, mert ebben *lakik* a szellemünk. Tehát ha a *ház* tönkremegy, akkor renoválni kell. Hogyha az *Ige fényében* jár egy keresztény, akkor az eljut a *bősségre*. És a mai köszöntés ugye mi volt? A keresztény útja az egyre előrébb és feljebb visz!

Lásd meg az Igében, hogy Krisztusban gazdag vagy, és ezt *valld meg*, hogy Krisztusban gazdag vagy! Akkor is, hogyha a pénztárcád, meg a folyószámla egyenleg nem azt mutatja. Mert az Ige azt mondja, hogy *ne a láthatókra* nézzünk.

Keresztények nagyon sokszor eltévesztik. Elvétik. Egyszer Pesten, egy pesti tanítás során elhangzott az, hogy a keresztények gyakran a szájukra csapnak, hogy jaj, ezt nem lett volna szabad kimondani. A probléma nem itt kezdődik. Ott kezdődik a probléma – ha már felismerte, hogy *rosszat mondott ki* –, hogy erről *nem lett volna szabad gondolkodni*.

Lapozzunk a Zsidó 11,3-hoz. *Nem szabadna* egy kereszténynek azt kimondani, hogy nem lesz miből ajándékot vennem karácsonyra. Tudjátok, hogy ez milyen *rossz mag?* Ez gyorsan meg kell *semmisíteni*. Nem lenne szabad azt mondani, hogy félek, rettegek a villany, víz, gáz elszámolástól. Mert a rettegéssel mit teszünk magunknak? Rosszat teszünk, mert *ajtót nyitunk* az ellenségnek. Nagyon-nagyon *vigyázni kell* a szavainkra, előtte pedig a gondolatainkra.

Zsidó 11,3: Hit által értjük meg, hogy a világ Isten Igéje által teremtetett, hogy ami látható, a láthatatlanból állott elő. Ámen!

Meg kell érteni, hogy mindent *törvények kormányoznak*. És nincsenek véletlenek. Hogy véletlenül valaki nyert, hogy véletlenül valaki megúszott egy balesetet. Nincs véletlen. *Kegyelem* az van, és Isten *oltalma*.

A *szellemvilágnak* és a *fizikai világnak* is vannak törvényei. És ezek a törvények *medret* szabnak a dolgoknak. A törvények *keretein* belül működnek bizonyos dolgok. Például a

földön van *gravitáció*. Soha nem lebeg semmilyen tárgy, hogyha elveszti a talajt (lebillen), akkor az *lefelé fog esni*, minden esetben.

De a gravitáció *ellensúlyozható*. Látjuk ezt a repülőnél. A *felhajtóerő* révén a repülő fel tud szállni. Pedig gravitáció van, csak a felhajtóerő *nagyobb*. Mert a kísérletező kedvű emberek a múlt század elején felfedezték azt, hogy lehet repülni. 1903 volt az, amikor az első repülőt kipróbálták.

Nem egy nagy idő ahhoz képest, hogy a világmindenség az sokkal öregebb. Mikortól létezett a *felhajtóerő*? *Teremtés* óta! Az Édenkertben már repülhettek volna, hogyha *felfedezik*, és *működtetik* ezt az erőt.

Most van közöttünk egy villanszerelő is. Mióta létezik az *elektromosság*? Az is az Édenkert óta. De felfedezni sokkal később fedezték fel. És sokkal később kezdték el *hasznosítani* és *működtetni*. Ezek a törvényszerűségek, ezek megvannak a *világ alapítása* óta.

Rá kell ébrednünk, hogy a *szellemi* világnak a törvényei azok sokkal *hatalmasabbak*, mint a *fizikai* világnak a törvényei. Mert múlt héten ugye szóltunk arról, hogy az *Igének van hatása a fizikai világra*, de a fizikai világ nem tud hatni az Igére. Még milyen szerencse!

Tehát a *hittel* elmondott *imák* így képesek *megváltoztatni* a körülményeket. Mert a *szellemi* törvényszerűségek sokkal *hatalmasabbak*. Egyetértünk ebben? Hallottátok már a pásztorról, hogy a föld az egy *képmása* a szellemi birodalomnak. Itt van az Ige hozzá, most olvastuk el.

Gyakorlatilag egy *szellemi törvény* hívta életre a fizikai világot. Egy szellemi törvény *szülte* meg a fizikai világot. S a fizikai világ *másolata* a szellemi világnak, mert a szellemi világ, a szellemi birodalom, az régóta volt. Ezt nem könnyű elsőre befogadni. De az Ige ezt mondja.

Az anyagi világ és az anyagi világot kormányzó erők a *szellemi erő által teremtettek*. Ami nem más, mint a *hit ereje*. A hitnek pedig *óriási ereje* van. A Biblia első lapjain olvassuk, hogy Isten *kimondta*, hogy *legyen*, és lett. Teremtett hat napig.

Tehát ilyen ereje van a hitnek. Mi Isten fiai vagyunk, a hit Istennek a *hit gyermekei*, tehát számunkra is *ugyanígy* kellene, hogy működjenek a hit dolgok. A hitnek az ereje. Ez egy jó hír ám! Lehet örvendezni.

A szellemi törvények *működésképtelenek* lennének, ha a *hit ereje* nem lenne *valóságos*. De mivel a hit ereje *valóságos* – és szerintem mindannyian megtapasztaltátok már valamilyen szinten –, ezért a *szellemi* törvények erőteljesebbek, és *fölülírják* a fizikai törvényeket.

Ha csak arra gondolunk, hogy egy zivatart, vagy jégesőt keresztények imájukkal *le tudnak állítani*, és nem kell hozzá jégelhárító rakéta. A *hit* egyetlen *valóságos szellemi erő*. És ez a szellemi erő *működésben* tartja a szellemi világ törvényeit.

Mennyi égitest van az univerzumban? Mindegyik tudja a pályáját. Eddig nem nagyon gondoltunk bele, hogy ezek hogyan tudják, hogy merre kell menni. „Valaki” beprogramozta azok mozgását is.

Amikor mi *felszabadítjuk* a hitnek az energiáját, a *hitnek az erejét*, akkor gyakorlatilag azzal a *szellemi* törvényeket *működtetjük*. Akár tudjuk, akár nem. De ha tesszük, akkor működik. És úgy működik, ahogy Isten ezt *lefektette* az alapelveiben.

Róma 8,2: Mert a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől. Hallelúja!

Két működő törvényt ismertet itt az Ige. Talán ez a két legismertebb törvény. A *bűn és a halál törvényét* Ádám szabadította fel az Édenkertben azzal, hogy felségárulást követett el. Az *élet szellemének törvénye* pedig Krisztus feltámadásakor lépett hatályba. És ez képes *felülírni* a bűn és a halál törvényét, mert erősebb.

Isten gyermekeinek *életét irányító* legfontosabb törvény ez. A Jézus Krisztusban való *élet* szellemének törvénye. A hit ereje tartja fenn, épp úgy, ahogy a repülésnél is tapasztaljuk, hogy a felhajtóerő *ellensúlyozza* a gravitációt. A Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye *ellensúlyozza* a bűn és a halál törvényét. Örvendezetek ezen!

Bizonyos tényezők kölcsönhatásakor *eredmények* születnek. Tehát ha imádkozunk, akkor az ima ereje *hatással* van a körülményekre, és *eredmények* születnek. És Isten *akarátát* így ki

lehet imádkozni: hogy üdvösségek szülessenek; gyógyulások, áttörések, szabadulások, eredmények szülessenek.

Megint csak *alapelveket* nézzünk. Az *üdvösség* mindenki számára *elérhető* Krisztus feltámadása óta. Mert azt mondja a Róma 10,13 vers, hogy aki *segítségül hívja* az Úr nevét, az *megtartatik*. Hányan élnek ezzel a lehetőséggel? Élnek szép számmal, de sajnos nem mindenki.

Az élet *magasabb törvényszerűsége*, a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye, az itt hat a földön, itt működik a *földön*. Mégis embereknek a tömegei jutnak a pokolba, mert *nem hozták működésbe* ezt a törvényt.

Róma 10,13: Mert mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik. Ámen!

Segítségül hívja. Valaki *kiált* az Úr Jézus után, akkor meghallgatja és *megmenti*. Az üdvösség törvénye is csak akkor hat, ha *aktivizálják*. És hogy lehet aktivizálni ezt a törvényt?

Róma 10,9-10: Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözölsz. Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre. Ámen!

Az üdvösség *két feltétele*: *hinni a szívünkben* Krisztus feltámadását, mert ha hisszük a feltámadását, akkor hisszük, hogy testben megszületett, meghalt, és feltámadt. Tehát akkor az előzményt is hisszük.

A másik pedig, a Krisztusban való hitünkről *hangos megvallást* tenni. Ki előtt? Az Atya előtt. De tehetjük egymás előtt is természetesen, de nem függvénye. Elsősorban Isten előtt kell megtenni.

Közösségben azért jó, mert akkor *egymást erősítjük*, meg a pásztor vezet az imában. De amikor valaki megkapja a szórólapot, és otthon ezt hittel, *szívből elmondja* (nem elolvassa!), akkor Isten országába kerül. Megkapja a *mennyei útlevelet*.

Tehát *aktivizálja* azzal, hogy a *két feltételnek* eleget tesz. Aktivizálja az élet szellemének a törvényét, és *új életet nyer* Krisztusban. Ugyanez a szabály érvényes a *jólétre* is. *Aktivizálnunk* kell bizonyos dolgokat, bizonyos szellemi törvényeket.

Az *Ige feltárja* számunkra a szellemi törvényszerűségeket. Azokat a szellemi törvényszerűségeket is, amelyek a *bővölködést* irányítják. És ezeket a szellemi törvényszerűségeket a *hit működteti*. És csak akkor hatnak, hogyha azt mi *aktivizáltuk*. Betesszük a slusszkulcsot a kocsiba és elindítjuk. Mert különben nem megy.

Ahogy *megszűnik* a hit ereje, *nem fog működni* a szellemi törvény sem. Egy komoly probléma, hogy *összekeverik* a drága szentet a *hitet a reménnyel*. Reményre szükség van, mert a képzelőerőhöz a remény ad erőt. De a remény az egy *távoli jövő*. Hagyni hogy tanít a hitről? Hogy a hit, az a *most hit*. Hogy *most* megvan nekem.

A „Hívó szó” szórólap hátulján az a bizonyos kis idézet is arról szól, hogy a gyógyulásom *most megvan* nekem, amikor a pásztor a kezét rám tette. Megnézem az órát, felírom a füzetembe, hogy *most meg van* a gyógyulásom, akkor is, ha *nincs* semmiféle fizikai *megnyilvánulás* abban a pillanatban. Ez a *most hit*.

Ugyanezt a *most hitet* kell alkalmazni az *anyagiakra* is. Meg mikor imádkozunk egy dologért, egy összegért, akkor az *ima végén* úgy kell befejeznünk, hogy ez *megvan* nekünk. A hit szemével látom, hogy ez *úton van* hozzánk.

De amikor ketten *egy akaraton* imádkoznak, mint pl. egy családban, és ha az ima végén az egyik, aki indította az imát, azt mondja, hogy köszönöm Uram, ez *megvan* nekem, és a másik pedig azt mondja, hogy hááát, *remélem*. Akkor abból nincs semmi. Annak *nincs gyümölcse*. Mert a másik *csak* remélt.

Látjátok a *különbséget*? Óriási különbség van, a *most hit*, és a *remény* között. Hangsúlyozom, a remény is fontos, de az egy más kategória. Ahhoz, hogy meg tudjuk ragadni dolgokat – és jelen esetben most az anyagiakról beszélünk –, akkor a *most hitben* azt kell megvallanunk, az *ima végén*: az *megvan*!

Mert az Atya örömet akar okozni nekünk, hogy megadja, miközben Ő maga is örül a mi örömünknek. Tehát ha nincs ott a hit ereje, hanem csak a *remény* van, akkor a szellemi törvényszerűségek *nem működnek*. És így a két szék közé lehet esni.

Ezáltal le lehet pottyanni a két szék közé. És akkor csak várják, és várják, miért nem jön, miért nem jön. Úgy, ahogy a gyógyulásnak is vannak akadályai, ugyanúgy vannak *akadályai* az anyagi dolgok valóságba jövetelének. Az megint egy más kategória lesz.

A görögben *kétféle* Igéről van szó. A Rhema Igéről, és a Logoszról. A Logosz, azaz *általános Ige*, ami a Bibliában van, az összes. A Rhema Ige pedig a neked *személyre szabott Ige*, pontosabban a *szívedhez szóló Ige*. Biztos már jártatok úgy, hogy kiugrott egy Ige, akár tanításból, akár a Biblia olvasása közben. Hoppá, ez nekem szól! Ez a Rhema Ige.

1Péter 1,25: De az Úr Igéje (Rhema) megmarad örökké. Ez pedig az az Ige, amelyet örömmenektént hirdettek néktek. Ámen!

Tehát itt a görögben a Rhema van, a szívedhez, személy szerint a *szívedhez szóló Ige*. Azt jelenti. Végül is, az Isten Igéjében foglalt törvények azok örökké megmaradnak. Örökké fennmaradnak. Ez egy jó hír, mert ha ezt magunkhoz vesszük itt a földön, akkor a mennyben sem leszünk mezítelenek. Mert az Igével fel leszünk ruházva.

És az Ige megmarad mindörökké. És lesznek feladataink. Nem fejezzük be a földön az életünket. Az életünket sokan úgy gondolják, hogy a földön, amikor a sátorházunk elromol, akkor befejezzük, és nincs tovább. Márpedig *van élet az élet után*. Korábbi újságunkban már erről írtunk. (Ságvári örömhírmondó újság 2011. októberi száma.)

Isten *szavai* a szellemvilágban *törvény*é válnak. Mert ha Isten kimondott valamit, akkor az úgy van. Ha a királyok elrendeltek valamit, akkor az úgy volt. Elrendelték Mátyás idejében, hogy legyen füstadó, akkor lett füstadó.

Az Igében található ilyen *siker formulák*. Ha mi *helyesen alkalmazzuk* Isten Igéjét, azaz ötvözzük a hittel, akkor az minket is sikerre visz. A Márk 11,23-ban Jézus bemutat egy elvet. Bemutat egy *működőképes* szellemi törvényt.

Márk 11,23: Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek, kelj fel, és ugorjál a tengerbe, és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meglesz néki, amit mondott. Ámen!

Ószövetségben van írva valahol, hogy hegy, legyél *lapállya*. Tehát egyenesedj el. (Zakariás 4,7) Emlékszik erre valaki? Az, hogy lapály, tehát legyen *síksággá*. Az utamból távolodjon el. Mintegy dózer, úgy eltúrja a nagy földhalmot. És utána síkság lesz.

A *természetes elme* ezt bolondságnak tartja, amit most hallottatok. Hogy a *szavainknak teremtő ereje* van. Bár azért bizonyos újságcikkek, szaklapok, magazinok foglalkoznak ezzel, hogy a szavak teremtő erővel bírnak, csak nem Jézushoz kötik.

Egy a lényeg. Amit most hallottatok, az azt jelenti, hogy a *hit szavaival* mindent megkaphatsz. *Mindent beszélíthatsz*. A hit szavaival. Az egy nagyon *fontos* szellemi törvény. Ezt Jézus *mondta*, ez az egyik alapja. A másik pedig, hogy Isten gondoskodott ennek a *működéséről*. Hogy *meglesz* néki, amit *mondott*.

Persze akkor is működik, ha valaki *rossz magot* vet el. Ha a vető a vetőgépebe konkoly (gyom) magot szór, akkor az a vetőgép el fogja vetni a konkolyt, és megnézheti majd a földjét, hogy hogyan néz ki.

Egy a lényeg. Te *hittel cselekedj*. Minden egyes olyan esetben, amikor szellemi törvényt működtetsz, hittel, s ne reménnyel. A remény az egy távoli jövő. A most hittel *ragadd meg*, hogy az most *megvan* nekem.

Bővölködés törvényei ugyanígy működnek, mint az üdvösségé, a gyógyulásé, vagy más egyéb dologé. Mert az *alapelv* mindenhol *ugyanaz*. Amikor *működtetjük* a szellemi törvényeket, akkor minden esetben ugyanazzal az *Istennel*, ugyanazzal az *Igével*, ugyanazzal a *Jézussal* munkálkodunk, sőt ugyanannak a *hitnek* az erejével ténykedünk.

Ráadásul a *tolvaj* is ugyanaz, aki szeretné ezt az *erőt ellopni*. Ellopni a hit erejét. Tehát ha az *alapelv* gyökeret ver a szívetekben, akkor tudjátok használni *bármelyik* területen. A bővülködés, a gyógyulás területén. Az üdvösségen már túl vagytok, de üdvösségre tudtok vezetni másokat. És az egy fontos feladat.

Repülni akkor fogsz, hogyha a megfelelő fizikai törvényeket működteted, tehát nagyobb lesz a felhajtó erő, amit előállítasz, mint a gravitáció. Ennek mintájára, akkor üdvözülnek az emberek, akkor nyernek bővülködést, és gyógyulást az emberek, hogyha a megfelelő *törvényeket működésbe* hozzák. Másképp nem működik. Kell hajtóerő. Kell indítókulcs.

Egy földműves hiába imádkozik óriási, hatalmas méretű termésért, ha egy szem magot nem vet el a földjébe. Nem is fog semmit aratni. Mert vetés nélkül *nem* lehet aratni. Ha *eredményeket* akarsz, akkor számolnod kell a *fizikai* törvényekkel is, és számolnod kell a *szellemi* törvényekkel is. Nem szabad figyelmen kívül hagyni egyiket sem. Nézzük az Igét:

5Mózes 29,29: A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi; a kinyilatkoztatott dolgok pedig a miénk és a mi fiainké, mind örökké, hogy e törvénynek minden Igéjét beteljesítsük.

Istennek egyetlen szellemi törvénye *sem veszti* érvényét. Nincs olyan, hogy lejár a szavatossága. Nincs olyan, hogy tönkremegy, megavasodik, elavul. Mindörökké működik. A *kinyilatkoztatott tudás* az úgy is értelmezhető, hogy *felfedett tudás*.

Igazából az újszövetségben van erre lehetőség azoknak, akik a Biblia *Szerzőjét* befogadják a szívükbe. Mert ha benne van az emberek *szívébe* a Szerző – az Úr Jézus Krisztus, és a drága Szent Szellem, a Szentháromság harmadik személye –, akkor jönnek a *kijelentések*.

Persze nekünk is kell munkálkodni rajta, mert el kell *mélyednünk* az Igében. *Kijelentést* kell kérni a szívünkbe az imáinkban Istentől. Főképp, ha valamilyen olyan terület van, hogy hát ezt a részt nem értem, akkor azért *imádkozni* kell, hogy: Uram világítsd meg ezt a területet. S akkor jönnek a válaszok. Volt egy olyan eset, amikor hat évre kaptam meg a választ. Tartsatok ki.

Azt mutatta az Úr, és ez most mindannyiótoknak szól, hogy imádkozzatok azért, és *vágyódjatok* rá, hogy *kijelentést* kaphassatok Isten *szeretetének a mélységéről*. Mert így fogjátok *jobban megérteni* a Bibliátok többi részét. Tehát a szeretet mélységéből.

Hogy *mennyire* szerette és szereti az Atya az ő teremtményeit, illetve az Ő gyermekeit. Mert a kettő között megint különbség van. A *teremtmény* az, aki nincs újjászületve. Isten *gyermeke*, az Isten fiai pedig az *újjászületett* keresztények. Árnyalatnyi különbség, de van különbség. Mert az egyik is ember, a másik is ember, csak *szellemi* értelemben van *különbség* a kettő között.

Fel kell, hogy *nyíljanak* a szellemi szemeink. Ezekre vannak imádságok, de ha túl hosszú, jelölj ki magadnak belőle egy-két bekezdést, vagy szellemben imádkozzál, és úgy kérd az Atyát, hogy: Uram, mutasd meg nekem... és ebből akarok én kijelentést venni. *Akarok kapni*, mint a múlt héten hallottátok, ha emlékeztek rá. *Akarok kapni*. Az egy *jó hozzáállás*.

A másik Ige feljött a szívemben, a Zsoltár 89. Az Úr *megvédi* az Ő *felkentjeit*. Néha előfordul, hogy a bárányok szapulják a gyülekezet pásztorát. Most nem rólunk van szó. És akinek szüksége van rá, osszátok meg vele. Aki elvétí, az saját *magára ítéletet* hoz.

Tehát Igével lehet *inteni*. Zsoltár 89,20-24 vers. Itt Dávidról szól, mint *felkentről*, de a mai napokra vonatkoztatva, hogy mindazokat értjük alatta, akiket *Isten felken* a szolgálatra, s függetlenül, hogy melyik felekezetben. Ebben benne lehetnek a papok, a lelkészek, a pásztorok, meg mindenféle, bármilyen szolgálat.

Zsoltár 89,20-24: Megtaláltam Dávidot, az én szolgámat, szent olajommal kentem fel őt. Akivel állandóan vele lesz az én kezem, sőt az én karom erősíti meg őt. Nem nyomhatja el őt az ellenség, és a gonosz ember sem nyomorgatja meg őt. Mert ölötte rontom meg az ő szorongatóit, és verem meg az ő gyűlölőit. És vele lesz az én hűségem és kegyelmem, és az én nevemmel magasztaltatik fel az ő szarva. Ámen!

Tehát magyarul, aki Isten *felkentjeit* bármilyen módon *megítéli* – mert inkább a szájakról van szó, a szájak rossz használatáról –, az gyakorlatilag saját magát átok alá helyezi. Miért

volt ilyen hosszú a mise például. Hát, sokat beszélt a pap. Vannak ilyen esetek, de jó ezt tudni, *megelőzőképpen*. Én is járok az utcán.

Tehát kellenek a *kijelentések* az Igéből. Isten pedig *örömmel felfedi* ezt a számunkra az Írásokból. Csak vágyakozzunk rá, *epekedjünk* utána. Kérdezzük, faggassuk az Urat, ne hagyjuk békén. Mint a kisgyerekek 5 éves korban, mindig kérdeznek. Miért így van ez, miért úgy. Ugye? Egyfolytában kérdeznek. Mi is *faggassuk* az Atyát, ha valamit nem értünk.

Tehát a szellemi törvények minden alkalommal működnek, amikor *mi működésbe* hozzuk. Az Ige is minden esetben *működik*, amikor mi működtetjük. Igazából a szellemi törvények is az *Igére épülnek*. Az Igék egy csoportjára. Mert ha több feltételről van szó, akkor több Ige is szerepet játszik már ebben.

És ne felejtsetek el, hogy a szellemi törvényszerűségek *ma is működőképese*k. Ugyanúgy, mint ahogy *Ábrámnál* működtek, működnek az *ő leszármazottjainál* is. A mi esetünkben is. A *mi időnkben* is. És működnek az *anyagi boldogulások* terén is.

Tudjuk, hogy Ábrahám gazdag volt. Isten megáldotta hatalmasan. Az Ige minden szellemi törvényt lejegyzett. Az *Igében* minden *szellemi törvény* le van *jegyezve*. És ezt Ő, mármint az Úr, a mi *érdeünkben* adta. Hogy nekünk legyen *előmenetelünk* az anyagi területen is.

A Szent Szellem pedig azért jött, hogy *megtanítson* bennünket ezekre a törvényszerűségekre. Mert Jézus azt mondta, hogy én elmegyek, de *küldök* magam helyett egy Segítőt, egy *Tanítót*, egy Vigasztalót. És Ő itt van. És *bennünk* lakozik.

Nem szabad elfelejteni, hogy a *Nagyobb* lakik bennünk. Jó lenne, ha minden reggel magatokat *emlékeztetnétek* arra, hogy a *Nagyobb lakik bennem*. És *mindenre van erőm* a Krisztusban. Néha úgy imádkozom, hogy mindenre van *időm* a Krisztusban.

A Szent Szellem *tanít*. Gondoljatok bele, hogy olyan szolgáltársaink, *elődeink* voltak, akik igazából nem voltak körülvéve újjászületett szolgáltársakkal. Ők az *Úrtól hallottak* kijelentés alapján. Kenneth Hagin is nagyon sok ilyen esetről számol be, hogy az Úr személyesen *tanította*. Ahogy őt tanította, *bennünket* is tud tanítani.

A *célja* az, hogy az életünkben tudjuk *hasznosítani* a szellemi törvényszerűségeket, a mi *javunkra*, a mi előmenetelünkre. Amikor *működtetjük* a szellemi törvényszerűségeket, és megjön a kívánt gyümölcs, a kívánt *eredmény*, akkor gyakorlatilag Isten *dicsőségét* öregbítjük azzal. Mert Isten dicsőségére történik minden.

A gyógyulásról szóló *bizonyosságok* is azért jók, mert bátorítják a többieket. A bizonyságok *felgerjesztik* a hitüket, és Istennek dicsőséget adnak egyúttal. És mikor Isten dicsőségét öregbítjük, akkor gyakorlatilag kijelenthetjük azt is, hogy a *sátán* ismét *vereséget* szenvedett.

Hallelúja! Tegye fel a kezét az, aki ma *Jézus nevében jött*. Akkor ezek alapján, mivel minden kéz fent van, kijelenthetjük, hogy *Jézus itt van közöttünk*. Mert az Ige azt mondja, hogy ha ketten-hárman... – de mi többen vagyunk, mint ketten-hárman –, Jézus itt van közöttünk. Ha Jézust gyógyítónak nevezünk, akkor azt is mondhatjuk, hogy a Gyógyító itt van ebben a teremben.

Mondjuk együtt: *Kijelentem, hogy a gyógyító az Úr Jézus Krisztus, itt van ebben a teremben. Én megtagadom a testemen levő hazug tüneteket, és megragadom a Krisztusban kapott szent egészséget. És amint Ő van, úgy vagyok én is itt e világon. Mert a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől. Ebbe beletartozik a betegség is és a fájdalom is. Köszönöm Úr Jézus Krisztus, a megtört testedet, ami alapján birtokolhatom a szent egészséget. És az 1 Péter 2,24 valóságát vallom meg a testem felett, a szeretteim felett, és a Szent Vér oltalmát árasztom ki a gyülekezet minden tagja felett, a családom felett, a munkahelyem felett, a településem felett, Krisztus Teste felett, a Jézus nevében. Ámen!*

Szent Szellem munkálkodik. A Gyógyító itt van! Köszönjük Uram a teljes körű megváltást, a Szent Vér kiontását a gyermekeidért. Hálát adunk drága Úr Jézus, hogy elhordoztad betegségeinket és fájdalmainkat. Köszönjük, hogy a sebeidben gyógyulást vettünk. Köszönjük, hogy a keneted megtöri az igát. Szent egészséget, és bővülködést, előmenetelt, bőséges ellátást, vallunk meg fölöttetek, és a valóságba szólítjuk ezt. Az Úr Jézus nevében!